

Sygn. akt III CSK 218/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku B. B.
przy uczestnictwie P. B.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnowie
z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt I Ca 464/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Tarnowie - w sprawie o podział majątku wspólnego - oddalił apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Bochni z dnia 17 lipca 2014 r.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji uczestnik wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Skarżący nie wykazał, że postanowienie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Istota skargi kasacyjnej – co wynika także z samej treści podstaw - oraz wniosku o jej przyjęcie sprowadza się do próby podważenia oceny dowodów i ustaleń, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

W sprawie nie doszło do rażącego, oczywistego naruszenia art. 43 § 1 k.r.o. ani art. 33 pkt 2 k.r.o. Samo polemizowanie i krytyka ustaleń Sądów pierwszej i drugiej instancji nie jest wystarczające do spełnienia wymagania określonego w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).